

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ก็ต่อเมื่อประชากรในประเทศมีมาตรฐานการศึกษาถึงระดับที่จะออกไปพัฒนาประเทศตรงตามลักษณะหน้าที่ในตำแหน่งและระดับต่าง ๆ ได้ ฉะนั้น การให้การศึกษาแก่ประชากรให้มีความรู้ความสามารถจึงเป็นการลงทุนที่จำเป็นที่สุดและสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เพราะการศึกษาจะช่วยสร้างกำลังคนต่าง ๆ ให้ได้ตามความต้องการของประเทศชาติ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ แต่การที่จะได้ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาตรงตามความต้องการนั้น จะต้องมี การวางนโยบาย วางแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพ และปัญหาที่มีอยู่ จึงจำเป็นต้องอาศัยสถิติและการวิเคราะห์สถิติเข้ามาช่วยเปรียบเทียบให้เห็นถึงสภาพความแตกต่างของวุฒิประชากรที่เป็นอยู่กับเป้าหมายอันพึงปรารถนา และเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาตัดสินใจที่ถูกต้องของผู้บริหาร ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้¹

โดยเหตุที่การศึกษาได้ขยายตัวสูงขึ้น และสถิติเรื่องความสำเร็จทางการศึกษา (Educational Attainment) ของประชากรในประเทศ เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Prachoomsuk Achava-Amrung, "Research and Administration in Educational Planning," The Role of Educational Research in Educational Planning (Bangkok: Faculty of Education Chulalongkorn University, 1964), p. 1.

อย่างยิ่งประเภทหนึ่งในการวางแผนการศึกษาของประเทศ² ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การวิเคราะห์ สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรไทย จากผลการสำรวจสามะโนประชากรครั้ง หลังสุดของประเทศ ซึ่งได้กระทำการสำรวจในปีสามะโนประชากร 1970 ให้อยู่ในรูปสรุปที่ ให้ความหมายและสะดวกแก่การพิจารณาในการวางแผนงานการศึกษา และนำผลที่ได้ไป เปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์สถิติเรื่องระดับการศึกษาของประชากรในประเทศไทย พ.ศ. 2503 (Level of Education: Thailand 1960) ของยูเนสโก³ (Unesco) และเรื่องความสำเร็จทางการศึกษาในประเทศไทย (Educational Attainment in Thailand) ของ กอร์ดอน โฮลมเกรน⁴ (Gordon Holmgren) จากผลการสำรวจ สามะโนประชากรของประเทศในปีสามะโนประชากร 1960 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความ ก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทยในระยะเวลา 10 ปี จากปีสามะโนประชากร 1960 ถึง 1970 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีคุณค่าสมควรที่จะได้ทำการวิเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง และเชื่อว่าผลการวิเคราะห์จะให้ข้อค้นพบเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการศึกษาของประชากรไทย ที่เป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบาย วางแผนงานการศึกษาของชาติ ทั้งในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัดในขั้นต่อไป และช่วยประเมินผลความก้าวหน้าทางการศึกษาที่รัฐได้

²K.G. Brodin, "Statistic needed for Educational Planning," Educational Planning Document (Bangkok: Unesco Regional Office for Education in Asia, 1970), pp. 6-9.

³Unesco Regional Office for Education in Asia, Level of Education: Thailand 1960, Statistical Studies, No. 2 (Bangkok: Regional Office, 1963), p. 5.

⁴Gordon Holmgren, "Educational Attainment in Thailand," The Role of Educational Research in Educational Planning (Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1964), pp. 47-59.

จัดให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์หาระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ย (mean) ของประชากรไทยทั้งประเทศที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปในปีสามะโนประชากร 1960 และ 1970 เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานะภาพทางการศึกษาของประชากรไทยโดยส่วนรวมว่ามีการศึกษาอยู่ในระดับใด และในระยะเวลา 10 ปีจากปีสามะโนประชากร 1960 ถึง 1970 การดำเนินงานทางการศึกษาของประเทศสามารถยกระดับการศึกษาของประชากรโดยส่วนรวมให้ดีขึ้นได้มากน้อยเพียงใด
2. เพื่อวิเคราะห์หามัชฐาน (median) ชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปของแต่ละภูมิภาค และทั้งประเทศในปีสามะโนประชากร 1970 และเปรียบเทียบผลที่ได้กับคามัชฐานชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากรไทยในปีสามะโนประชากร 1960 เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานะภาพ และความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นวัยที่พ้นการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 4) ว่ามีการศึกษาอยู่ในระดับใด และมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด
3. เพื่อวิเคราะห์หาคะแนนการศึกษาในรูปเรโซการเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัย และการศึกษาอื่น ๆ ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปในปีสามะโนประชากร 1970 โดยจำแนกเป็นจังหวัด ภูมิภาค และทั่วราชอาณาจักร เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ
4. เพื่อวิเคราะห์หาเรโซการยึดเหนี่ยว (Holding Ratio) ประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีสามะโนประชากร 1970 โดยจำแนกเป็นจังหวัด ภูมิภาค และทั่วราชอาณาจักร เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ
5. เพื่อเปรียบเทียบเรโซการเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาอื่น ๆ และเรโซการยึดเหนี่ยวระหว่างปี

สามะโนประชากร 1960 กับ 1970 เป็นรายจังหวัด และทั่วราชอาณาจักร เพื่อแสดงให้เห็นความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทย เป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของประเทศในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาว่า ได้จัดการศึกษาในแต่ละระดับให้ก้าวหน้าได้มากน้อยเพียงใดหรือไม่ และเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์สถิติการศึกษา โดยใช้ข้อมูลเบื้องต้นดังต่อไปนี้

1. จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จในปีสามะโนประชากร 1960 และ 1970
2. จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปของภูมิภาค 4 ภาค และทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จในปีสามะโนประชากร 1970
3. จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งหมด จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ยังเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัย และการศึกษาอื่น ๆ ในปีสามะโนประชากร 1970 จำแนกเป็นภูมิภาค 4 ภาค และจังหวัด 71 จังหวัด

ในการวิจัยใช้เรโซการเรียนสำเร็จเป็นดัชนีในการเปรียบเทียบระดับการศึกษา และแสดงถึงคุณภาพทางการศึกษาของประชากร ใช้เรโซการยึคเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นดัชนีในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ และไม่มีควมประสงค์ที่จะหาสาเหตุของการที่ประชากรในภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ได้รับความศึกษาแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ในการวิเคราะห์หาเรโซการยึคเหนี่ยว (Holding Ratio) ประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดหรือภูมิภาค ถือว่าประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ

จังหวัดหรือภูมิภาคใด คือผู้ที่ได้รับการศึกษาจากจังหวัดหรือภูมิภาคนั้น และจำนวนประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีสามะโนประชากร 1970 คือตัวแทนของประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีสามะโนประชากร 1970 เมื่อเริ่มเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ในการเปรียบเทียบระดับการศึกษา และคุณภาพทางการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัด และระหว่างภูมิภาค ถือว่ามาตรฐานการศึกษาในแต่ละระดับชั้นเท่ากัน สม่่าเสมอกันทั่วราชอาณาจักร

3. ในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ถือว่า การยึดเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักฐานปรากฏสะท้อนให้เห็นผลของการจัดการศึกษาของท้องถิ่นต่าง ๆ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัด หรือระหว่างภูมิภาค โดยพิจารณาจากค่าเรโซการยึดเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจเกิดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากมีประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดที่ไม่ได้รับการศึกษาจากจังหวัดนั้นเนื่องจากการย้ายถิ่น (Migration) ของประชากร ซึ่งจากการวิเคราะห์สามะโนประชากรปี ค.ศ. 1960 พบว่าประชากรที่มีการย้ายถิ่น กล่าวคือจังหวัดที่เกิดกับจังหวัดที่อาศัยอยู่ปัจจุบันเป็นคนละจังหวัด มีสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 11 และเมื่อเปรียบเทียบจังหวัดที่ประชากรอาศัยอยู่ในปี ค.ศ. 1960 กับจังหวัดที่เขาอาศัยอยู่เมื่อ 5 ปีก่อนนั้น (ปี ค.ศ. 1955) ปรากฏว่ามีประชากรไทยประมาณร้อยละ 4 ที่มีการย้ายถิ่น เมื่อพิจารณาในระดับภูมิภาคพบว่า ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ มีจำนวนการย้ายถิ่นเข้ามามากกว่าการย้ายถิ่นออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคเดียวที่มีการย้ายถิ่นออกมากกว่าการย้ายถิ่นเข้า และจากการวิจัยของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง "โครงการวิจัย

คือเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรของประเทศไทย ปี ค.ศ. 1969 ซึ่งเป็นการวิจัยในเขตชนบทในส่วนที่เกี่ยวกับการย้ายถิ่น พบว่า ในกลุ่มผู้ที่เคยย้ายถิ่นด้วยกัน ผู้มีระดับการศึกษาสูงมีการย้ายถิ่นสูงกว่าผู้มีการศึกษาต่ำหรือไม่มีการศึกษาเลย คือ ผู้ที่ไม่เคยเรียนย้ายถิ่นร้อยละ 18 ผู้ที่เคยเรียนแต่ไม่จบชั้นประถมปีที่ 4 ร้อยละ 21 และผู้ที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4 และสูงกว่าร้อยละ 61⁵ แต่ในการวิเคราะห์ที่ได้นำผู้ย้ายถิ่นซึ่งส่วนมากมีการศึกษาคือมาคิด ย่อมทำให้จำนวนประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละจังหวัด แต่ละภูมิภาค ที่ใช้ในการวิเคราะห์หาเรโซการบียกเพิ่มขึ้นสูงหรือต่ำกว่าที่จังหวัดหรือภูมิกษาคณัน ๆ สามารถให้การศึกษาได้เอง กล่าวคือ ถ้ามีประชากรย้ายถิ่นเข้ามามากกว่าการย้ายถิ่นออก ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ก็สูงกว่าที่เป็นจริง และถ้ามีการย้ายถิ่นออกมากกว่าการย้ายถิ่นเข้า ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ก็จะต่ำกว่าที่เป็นจริง ซึ่งจะทำให้ค่าที่วิเคราะห์ได้สูงหรือต่ำกว่าที่เป็นจริงด้วย

2. มาตรฐานการศึกษาในแต่ละระดับชั้นของจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศอาจแตกต่างกัน ไม่สม่ำเสมอกันทั่วราชอาณาจักร เนื่องจากสภาพการศึกษาที่แตกต่างกันระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ การเปรียบเทียบระดับการศึกษาและคุณภาพทางการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัด และระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศจากผลการวิเคราะห์สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรในจังหวัดและภูมิภาคนั้น ๆ จึงอาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้จากคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันอยู่แล้วแต่ไม่ได้นำมาพิจารณาในการเปรียบเทียบ ตัวอย่างเช่น การเปรียบเทียบคุณภาพทางการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัด ก. กับจังหวัด ข. โดยพิจารณาจากอัตราส่วนเฉลี่ยของประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถ้าจังหวัด ก. มีอัตราส่วนเฉลี่ยของประชากรที่เรียนสำเร็จมากกว่าจังหวัด ข. แต่คุณภาพทางการศึกษาของจังหวัด ก. ต่ำกว่าจังหวัด ข. การที่จะสรุปว่าประชากรในจังหวัด ก. มีคุณภาพทางการศึกษากว่าประชากรในจังหวัด ข. จึงอาจไม่ถูกต้องได้

⁵นิพนธ์ เทพวัลย์, ประชากรศาสตร์. (พระนคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514),

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

ชั้นที่เรียนสำเร็จหรือชั้นที่เรียนจบ หมายถึง ชั้นการศึกษาสูงสุดที่บุคคลสอบไล่ได้ ในระบบการศึกษาของประเทศใดก็ได้ ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1970

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากร แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับประถมศึกษา มี 7 ชั้น เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เทียบชั้นการศึกษาได้เท่ากับชั้น 1 ถึงชั้น 7 ระดับมัธยมศึกษา มี 5 ชั้นคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทียบชั้นการศึกษาได้เท่ากับชั้น 8 ถึงชั้น 12 และระดับอุดมศึกษา หรือระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่การศึกษาที่สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในทุกหลักสูตรการศึกษาเทียบชั้นการศึกษาได้เท่ากับชั้น 13 และสูงกว่า เช่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสายอาชีพจะ ถือว่าเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะเทียบชั้นการศึกษาได้เท่ากับชั้น 13

การศึกษ่อื่น หมายถึง การศึกษาที่มีได้ระบุไว้ในการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ได้แก่การศึกษาในระดับอนุบาล นักรรรม ป่อเนาะ และ การฝึกอบรมในสถานต่าง ๆ

ประชากรที่เรียนสำเร็จการศึกษ่อื่น ๆ หมายถึง ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ยังเรียนสำเร็จการศึกษ่อื่น และประชากรที่มีการศึกษาแต่ไม่ทราบชั้นการศึกษา

ประสิทธิภาพทางการศึกษา (Educational Efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพในการยึดเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรโซการเรียนสำเร็จ หมายถึง เลขคี่ขี้ยี้แสดงจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ยังเรียนสำเร็จในแต่ละชั้นหรือแต่ละระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งหมด ของแต่ละจังหวัด แต่ละภูมิภาค หรือทั่วราชอาณาจักร ตัวอย่างเช่น เรโซการเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดพระนครในปีสามะโนประชากร 1960 มีค่าเป็น 4.87 หรือประมาณ 5 แสดงว่าในจำนวนประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปของจังหวัดพระนคร 100 คนในปีสามะโนประชากร 1960 จะมีคนที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าประมาณ 5 คน

เรโซการบีกเทเนียว (Holding Ratio) หมายถึง เลขคณนียแสดงประสิทธิภาพในการบีกเทเนียวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัด ภูมิภาค หรือของประเทศ โดยแสดงจำนวนประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าต่อจำนวนประชากรที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 100 คน ตัวอย่างเช่น เรโซการบีกเทเนียวที่คิกจากสำมะโนประชากรปี 1960 ของจังหวัดพระนครมีค่าเท่ากับ 199 หมายความว่า จังหวัดพระนคร มีผู้เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 199 คนจากนักเรียนที่เข้าประถมปีที่ 5 เพียง 100 คน แสดงว่ามีนักเรียนมาเข้าเรียนกลางคันโดยย้ายมาจากโรงเรียนในจังหวัดอื่น หรือผู้ที่ออกจากโรงเรียนแล้วกลับเข้าเรียนใหม่ทั้งในโรงเรียนปกติทั่วไปและโรงเรียนการศึกษานู๋ใหญ่

เนื่องจากได้มีการสำรวจสำมะโนประชากรของประเทศไทยในปีสำมะโนประชากร 1970 และการวิเคราะห์สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากร จะช่วยให้ทราบถึงระดับการศึกษา ความแตกต่างในการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากร และประสิทธิภาพทางการศึกษาในภูมิภาค และจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนงานการศึกษาของชาติในขั้นต่อไป ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรจะได้มีการวิเคราะห์สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรไทยจากผลการสำรวจสำมะโนประชากรในครั้งนี้ และนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรไทยในปีสำมะโนประชากร 1960 ของยูเนสโก (Unesco) และของ กอร์ดอน โฮลมเกรน (Gordon Holmgren) เพื่อให้เห็นประจักษ์ถึงความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทย และเป็นกรณีประเมิณผลการให้การศึกษาที่รัฐได้จัดให้แก่ประชาชนในระยะเวลา 10 ปี จากปีสำมะโนประชากร 1960 ถึง 1970 ด้วย